

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ υπ' αριθμ. 142/2016
ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Ε' Τμήματος
Συνεδρίαση της 31^{ης} Μαΐου 2016**

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Μεταξία Ανδροβιτσάνεα, Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Μέλη: Κωνσταντίνος Γεωργάκης, Βασιλική Πανταζή, Δημήτριος Αναστασόπουλος, Ελένη Σβολοπούλου, Δημήτριος Μακαρονίδης, Αδαμαντία Καπετανάκη, Σταύρος Σπυρόπουλος και Βασίλειος Καραγεώργος, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγητής: Γεώργιος Γρυλωνάκης, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.(γνώμη χωρίς ψήφο).

Αριθμός ερωτήματος: Το υπ αριθμ. πρωτ. ΔΙΠΑΑΔ /Φ.ΕΠ.2.7/59/οικ.607 / 7.1.2016 έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης (Γενική Διεύθυνση Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού- Διεύθυνση Προγραμματισμού και Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού – Τμήμα Προγραμματισμού Ανθρώπινου Δυναμικού της Δημόσιας Διοίκησης.)

Περίληψη ερωτήματος: Ερωτάται αν η υποχρέωση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης (ήδη Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης), βάσει της διάταξης της παραγράφου 21του άρθρου ενάτου του ν. 4057/2012, να εκδώσει απόφαση κατανομής, κατά το άρθρο 11 παρ. 5 του ν. 3833/2010, στις περιπτώσεις διοριστέων σε φορείς του δημόσιου τομέα σε εκτέλεση αμετάκλητων δικαστικών αποφάσεων, ισχύει και όταν αντί αμετάκλητης δικαστικής απόφασης επέρχεται δικαστικός συμβιβασμός και το σχετικό πρακτικό κηρύσσεται εκτελεστό από το αρμόδιο πολιτικό δικαστήριο, σε αρνητική δε περίπτωση αν η υπηρεσία έχει υποχρέωση να προβεί σε ανάκληση των εν λόγω αποφάσεων, τις οποίες εξέδωσε βασιζόμενη στο δικαστικό συμβιβασμό.

Επί των ως άνω ερωτημάτων το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Ε' Τμήμα) γνωμοδότησε ως εξής:

Ιστορικό

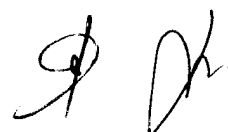
Από το έγγραφο της υπηρεσίας που υποβάλλει το ερώτημα προκύπτει το ακόλουθο πραγματικό:

1. Με τις υπ' αριθμ. ΔΙΠΠ/ Φ.ΕΠ.1/354/οικ.9893/14-4-2014 και ΔΙΠΑΑΔ /Φ.Κ./2/4958/19-3-2015 αποφάσεις του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, αντίστοιχα, κατανεμήθηκαν τρία (3) άτομα σε θέσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στη Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης Αποχέτευσης Θήρας σε εκτέλεση των από 19-4-2013 δύο Πρακτικών Δικαστικού Συμβιβασμού, τα οποία κηρύχθηκαν εκτελεστά από το Μονομελές Πρωτοδικείο Νάξου, όπως προκύπτει από τα υπ' αριθμ. 155/2013 και 156/2013 με ημερομηνία 19-4-2013 Πρακτικά συνεδριάσεως του εν λόγω δικαστηρίου.

2. Με τις διατάξεις της παραγράφου 21 του άρθρου ενάτου του ν. 4057/2012, προβλέπεται για τους φορείς της παραγράφου 1 του ν. 2190/1994, όπως ισχύει, στους οποίους περιλαμβάνονται και οι δημοτικές επιχειρήσεις, η έκδοση απόφασης κατανομής, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 11 του ν. 3833/2010, για την κατάταξη προσωπικού σε θέσεις ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, όταν συντρέχει περίπτωση εκτέλεσης αμετάκλητης δικαστικής απόφασης. Ενόψει του ότι οι ως άνω αποφάσεις κατανομής εκδόθηκαν όχι σε εκτέλεση αμετάκλητων δικαστικών αποφάσεων αλλά πρακτικών δικαστικού συμβιβασμού, τα οποία κηρύχθηκαν εκτελεστά, κατά τα ανωτέρω, ανέκυψε νομικός προβληματισμός ως προς την νομιμότητα έκδοσης των εν λόγω αποφάσεων κατανομής και περαιτέρω αν, σε περίπτωση μη σύννομης έκδοσης των αποφάσεων αυτών, η υπηρεσία θα πρέπει να τις ανακαλέσει.

Ενόψει των ως άνω δεδομένων, υποβλήθηκε το προαναφερόμενο ερώτημα.

Νομοθετικό πλαίσιο.

3. Στο άρθρο 11 παρ.1, 4 και 5 του ν. 3833/2010 «Προστασία της εθνικής οικονομίας -Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης» (40Α'), όπως ισχύει, ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 11

«Περιορισμός προσλήψεων για τα έτη 2011 έως και 2013

1. Από την 1η Ιανουαρίου 2011 και μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2016, ο αριθμός των ετήσιων προσλήψεων και διορισμών του μόνιμου προσωπικού και του προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στους φορείς της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3812/2009 δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος συνολικά από το λόγο ένα προς πέντε (μία πρόσληψη ανά πέντε αποχωρήσεις), στο σύνολο των φορέων.

Ειδικά για το έτος 2012, ο λόγος ένα προς πέντε διατηρείται για τους φορείς της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3812/2009, με εξαίρεση τις δημόσιες επιχειρήσεις, οργανισμούς και ανώνυμες εταιρείες του άρθρου 1 του ν. 3429/2005, για τις οποίες ο λόγος τροποποιείται για το 2012 σε ένα προς δέκα, δηλαδή μία πρόσληψη ανά δέκα αποχωρήσεις.

Οι αποχωρήσεις υπολογίζονται την 31η Δεκεμβρίου του αμέσως προηγούμενου έτους και αφορούν στο σύνολο του έτους αυτού... 2.....3.....

4 (5). Οι κατά τις προηγούμενες παραγράφους προσλήψεις εγκρίνονται κατά περίπτωση από την Τετραμελή Επιτροπή της παρ. 1 του άρθρου 2 της ΠΥΣ 33/2006, όπως ισχύει, με βάση τις προτεραιότητες και τις ανάγκες, όπως προκύπτουν από τον ετήσιο προγραμματισμό προσλήψεων, στο σύνολο των φορέων του άρθρου 1 του ν. 3812/2009.

5 (6). Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών καθορίζονται οι προτεραιότητες και τα κριτήρια για την κατανομή του προσωπικού της προηγούμενης παραγράφου. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κατανέμονται οι εγκριθείσες θέσεις ανά υπηρεσία και φορέα.

6.....7.....8.....»

4. Στο άρθρο ένατο παρ. 20 υποπαρ. α', 21 και 22 του ν.4057/2012 « Πειθαρχικό Δίκαιο Δημοσίων Πολιτικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου» (54Α'), όπως ισχύει, ορίζονται τα εξής:

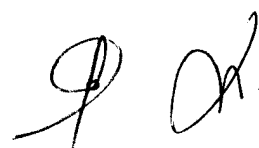
Άρθρο ένατο

«Θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης

1.....2.....3.....4.....5.....

20.α. Για την κίνηση διαδικασιών πρόσληψης ή διορισμού μόνιμου προσωπικού, προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, καθώς και προσωπικού με θητεία, με σύμβαση ορισμένου χρόνου ή μίσθωσης έργου ή οποιασδήποτε άλλης μορφής στους φορείς της παρ. 1 του άρθρου 14 του Ν.2190/1994 (Α` 28) απαιτείται προηγούμενη έγκριση της ΠΥΣ 33/2006 (Α` 280), εξαιρουμένης της πρόσληψης έκτακτου προσωπικού για την εκτέλεση έργων με αυτεπιστασία και των υδρονομέων άρδευσης, καθώς και της πρόσληψης προσωπικού για την αντιμετώπιση κατεπειγουσών ή εποχικών ή πρόσκαιρων αναγκών με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου της οποίας η διάρκεια δεν υπερβαίνει τους δύο ή κατ' εξαίρεση τους τρεις μήνες, μέσα σε συνολικό διάστημα δώδεκα μηνών στους φορείς της αυτοδιοίκησης σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 206 παρ. 1 του Ν.3584/2007, όπως ισχύει. Για τις πιο πάνω κατηγορίες προσωπικού εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 209 και 211 του Ν.3584/2007, όπως ισχύουν. Από την προηγούμενη έγκριση της ΠΥΣ 33/2006 εξαιρείται επίσης η πρόσληψη προσωπικού με διάρκεια σύμβασης έως οκτώ (8) μήνες για την αντιμετώπιση κατεπειγουσών αναγκών, σύμφωνα με τα άρθρα 20 του Ν.2190/1994 και 212 του Ν.3584/2007. Η ως άνω διαδικασία εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις των δικαστικών λειτουργών, του προσωπικού της παραγράφου 6 του άρθρου 16 του Συντάγματος, καθώς και των έμμισθων δικηγόρων και νομικών συμβούλων.

21. Η ολοκλήρωση των διαδικασιών πρόσληψης ή διορισμού στους φορείς της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 (Α` 28) για το μόνιμο προσωπικό και το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου της προηγούμενης παραγράφου πραγματοποιείται κατόπιν έκδοσης απόφασης κατανομής του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης της παρ. 5 του άρθρου 11 του ν. 3833/2010 (Α` 40).

Απόφαση κατανομής απαιτείται και για τους κατατασσόμενους σε συσταθείσες θέσεις με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου βάσει των διατάξεων του άρθρου 11 του π.δ. 164/ 2004 (Α` 134), για τους διοριστέους σε εκτέλεση αμετάκλητων δικαστικών αποφάσεων, καθώς και για το προσωπικό ειδικών κατηγοριών, εφόσον ο διορισμός / αναδιορισμός ή η πρόσληψη ή επαναπρόσληψή του επιβάλλεται από ρητή διάταξη νόμου.....

22. Οι διατάξεις των παραγράφων 20 και 21 υπερισχύουν κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης και, σε περίπτωση μη τήρησης αυτών, οι ατομικές πράξεις διορισμού, πρόσληψης ή κατάταξης θεωρούνται αυτοδικαίως άκυρες.»

5. Τέλος στο άρθρο 1 παρ. πρώτη και δεύτερη του ν. 3068/2002 «Συμμόρφωση της Διοίκησης προς τις δικαστικές αποφάσεις.... και άλλες διατάξεις.»(274 Α'), όπως ισχύει, ορίζονται τα εξής:

Άρθρο 1

«Το Δημόσιο, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης και τα λοιπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου έχουν υποχρέωση να συμμορφώνονται χωρίς καθυστέρηση προς τις δικαστικές αποφάσεις και να προβαίνουν σε όλες τις ενέργειες που επιβάλλονται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης αυτής και για την εκτέλεση των αποφάσεων. Δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του προηγούμενου εδαφίου είναι όλες οι αποφάσεις των διοικητικών, πολιτικών, ποινικών και ειδικών δικαστηρίων που παράγουν υποχρέωση συμμόρφωσης ή είναι εκτελεστές κατά τις οικείες δικονομικές διατάξεις και τους όρους που κάθε απόφαση τάσσει.

Δεν είναι δικαστικές αποφάσεις κατά την έννοια του παρόντος και δεν εκτελούνται οι εκτελεστοί τίτλοι που αναφέρονται στις περιπτώσεις των εδαφίων γ'-ζ' της παρ.2 του άρθρου 904 Κ.Πολ.Δ. πλην των κηρυχθεισών εκτελεστών αλλοδαπών δικαστικών αποφάσεων».

Ερμηνεία και Εφαρμογή διατάξεων

Από την ερμηνεία των προαναφερομένων διατάξεων προκύπτουν τα ακόλουθα:

6. Με τις διατάξεις του ν. 3833/2010 θεσπίστηκαν μέτρα δημοσιονομικού χαρακτήρα για την εξοικονόμηση πόρων με μείωση των δημοσίων δαπανών και αύξηση των φορολογικών εσόδων, προκειμένου να αντιμετωπιστεί η δημοσιονομική κρίση που προέκυψε στη Χώρα. Μεταξύ των άλλων μέτρων που λήφθηκαν προς το σκοπό

αυτό, με τις διατάξεις του άρθρου 11 του ως άνω νόμου προβλέφθηκε και ο περιορισμός των διορισμών και των προσλήψεων στους φορείς της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 3812/2009, αρχικά για τα έτη 2011 έως 2013 και στη συνέχεια, με διαδοχικές τροποποιήσεις του ανωτέρω άρθρου, μέχρι και την 31η Δεκεμβρίου 2016. Στην παράγραφο 4 του ως άνω άρθρου προβλέφθηκε επίσης, ως μέτρο διασφάλισης εφαρμογής του ανωτέρω περιορισμού, ότι οι επιτρεπόμενοι από το άρθρο αυτό διορισμοί και προσλήψεις, οι οποίοι προκύπτουν από τον ετήσιο προγραμματισμό προσλήψεων στους φορείς του άρθρου 1 του ν.3812/2009, (τροποποίησε και συμπλήρωσε το άρθρο 14 του ν. 2190/1994) θα εγκρίνονται από την Τετραμελή Επιτροπή της παραγράφου 1 του άρθρου 2 της Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου (Π.Υ.Σ.) υπ' αριθμ. 33/2006. Περαιτέρω, κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 5 του άρθρου 11 του ν. 3833/2010, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΠ.1/71/οικ.4573/1 Μαρτίου 2011 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών «Προτεραιότητες και κριτήρια κατανομής προσωπικού» (323B'), με την οποία καθορίστηκαν τα κριτήρια και οι προτεραιότητες για την κατανομή του μόνιμου και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου που διορίζεται ή προσλαμβάνεται στους φορείς της παρ.1 του άρθρου 1 του ν. 3812/2009 ή αφορά διορισμούς και προσλήψεις που εγκρίνονται από την αρμόδια Επιτροπή Υπουργών της Π.Υ.Σ.33/2006.

7. Με τις μεταγενέστερες της έναρξης ισχύος του ν. 3833/2010 διατάξεις της παραγράφου 21 του άρθρου ενάτου του ν. 4057/2012, προβλέφθηκε ότι η ολοκλήρωση των διαδικασιών πρόσληψης ή διορισμού στους φορείς της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 για το μόνιμο και το με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου προσωπικό πραγματοποιείται κατόπιν έκδοσης απόφασης κατανομής του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κατά την παρ. 5 του άρθρου 11 του ν. 3833/2010 και περαιτέρω ότι απόφαση κατανομής, μεταξύ άλλων, απαιτείται και για τις περιπτώσεις διοριστέων σε εκτέλεση αμετάκλητων δικαστικών αποφάσεων. Συναφώς στη παράγραφο 22 του ως άνω άρθρου ορίσθηκε ότι η μη τήρηση των προβλεπομένων στις διατάξεις των παραγράφων 20 και 21 του ίδιου άρθρου, οι οποίες υπερισχύουν κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης, συνεπάγεται την αυτοδίκαιη ακυρότητα του σχετικού διορισμού ή της πρόσληψης.

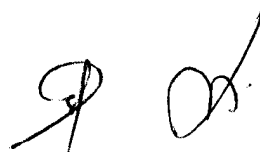
8. Η προβλεπόμενη από τις προαναφερόμενες διατάξεις απόφαση κατανομής αποτελεί ατομική διοικητική πράξη απαραίτητη κατά νόμο για την ολοκλήρωση του διορισμού ή της πρόσληψης. Ως ατομική διοικητική πράξη, η απόφαση κατανομής υπόκειται στην αρχή της νομιμότητας της δράσης της δημόσιας διοίκησης και συνεπώς πρέπει να είναι σύμφωνη με τους κανόνες δικαίου που ισχύουν κατά την έκδοσή της. Περαιτέρω, εάν διαπιστωθεί ότι η νομιμότητα της απόφασης κατανομής πάσχει, τότε η απόφαση αυτή είναι ανακλητέα σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν την ανάκληση των παρανόμων διοικητικών πράξεων. Η ανάκληση παράνομης διοικητικής πράξης, όπως γίνεται δεκτό, δύναται να πραγματοποιηθεί εντός ευλόγου χρόνου, ο οποίος δεν μπορεί να είναι μικρότερος της πενταετίας (βλ. Ε. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, δωδεκάτη έκδοση Τόμος Ι παρ. 177, με περαιτέρω παραπομπές στη νομολογία). Νομική πλημμέλεια που επιτρέπει την ανάκληση παράνομης διοικητικής πράξης συνιστά και η πλάνη περί τα πράγματα, εφόσον η συνδρομή ή η έλλειψη ορισμένων πραγματικών περιστατικών αποτελούσε κατά νόμον προϋπόθεση έκδοσης της υπό ανάκληση πράξης ή νόμιμο στοιχείο κρίσης για τη διαμόρφωση του περιεχομένου της (βλ. Σ.τ.Ε. 3150/2014, 1624/2012 2414/2011- ΝΟΜΟΣ). Η ανάκληση, βεβαίως, των παρανόμων διοικητικών πράξεων δεν είναι, κατ' αρχήν, υποχρεωτική για τη Διοίκηση αλλά απόκειται στη διακριτική της ευχέρεια, με την έννοια ότι η μη ανάκληση δεν συνιστά παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας δεκτική προσβολής για ακύρωση (Σ.τ.Ε.3065/2001).

9. Η απαίτηση της διάταξης της παραγράφου 21 του άρθρου ενάτου του ν. 4057/2012 για την έκδοση απόφασης κατανομής και στις περιπτώσεις διοριστέων υπαλλήλων σε εκτέλεση αμετακλήτων δικαστικών αποφάσεων, προϋποθέτει ότι ο διοριστέος ή προσληπτέος υπάλληλος θεμελιώνει δικαίωμα διορισμού ή πρόσληψης σε αμετάκλητη δικαστική απόφαση, δηλαδή, σε απόφαση με την οποία η σχετική διαφορά έχει λυθεί αμετακλήτως με δύναμη δεδικασμένου και από την οποία προκύπτει υποχρέωση συμμόρφωσης του υπόχρεου να πραγματοποιήσει το διορισμό ή την πρόσληψη, ως συνέπεια της εκτελεστότητας της εν λόγω δικαστικής απόφασης.

10. Ο δικαστικός συμβιβασμός, κατά τη κρατούσα άποψη, αποτελεί πράξη διφυούς χαρακτήρα, δηλαδή σύμβαση ουσιαστικού δικαίου και διαδικαστική πράξη, η οποία δεσμεύει τους διαδίκους ενόσω δεν ακυρώνεται ή δεν ανατρέπεται με νεότερη

συμφωνία τους. Το πρακτικό δικαστικού συμβιβασμού παρά το ότι συνιστά τίτλο εκτελεστό δεν αποτελεί δικαστική απόφαση, δοθέντος ότι το περιεχόμενό του αποτελεί προϊόν της βούλησης των διαδίκων μερών και συνεπώς δεν παράγει δεδικασμένο (βλ. Κεραμέως / Κονδύλη / Νίκα, Ερμηνεία Κ.Πολ.Δ. Τομ. Ι σελ. 585 παρ. 1 και σελ.588 παρ.17, Εφ.Λαρ.603/2006, Εφ. Αθ.8919/1989, Α.Π.1220/1980-NΟΜΟΣ). Ως εκ τούτου, η απαίτηση της διάταξης της παραγράφου 21 του άρθρου ενάτου του ν. 4057/2012, για την έκδοση απόφασης κατανομής, σε περίπτωση που ο διορισμός ή η πρόσληψη υπαλλήλου επιβάλλεται από αμετάκλητη δικαστική απόφαση, δεν ικανοποιείται, όταν αντί αμετάκλητης δικαστικής απόφασης έχει καταρτισθεί δικαστικός συμβιβασμός μεταξύ του εργαζόμενου και του υπόχρεου προς διορισμό ή πρόσληψη, βάσει του εν λόγω συμβιβασμού, εργοδότη. Περαιτέρω, ενόψει του ότι ο δικαστικός συμβιβασμός δεν θεωρείται δικαστική απόφαση ούτε κατά τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3068/2002 ώστε να προκύπτει υποχρέωση συμμόρφωσης προς το περιεχόμενό του, βάσει των διατάξεων αυτών, η Διοίκηση δεν δεσμεύεται ούτε από τις διατάξεις αυτές να εκδώσει απόφαση κατανομής, δοθέντος επίσης ότι οι προαναφερόμενες διατάξεις των άρθρων 11 παρ.5 του ν. 3833/2010 και ενάτου παρ. 22 του ν. 4057/2012 δεν παρέχουν δυνατότητα στη Διοίκηση να εκδώσει τέτοια απόφαση σε περίπτωση πραγματοποίησης μεταξύ των ενδιαφερομένων διαδίκων δικαστικού συμβιβασμού. Εάν παρά ταύτα η Διοίκηση εξέλαβε, εσφαλμένα, ότι ο δικαστικός συμβιβασμός προκαλεί, όπως η αμετάκλητη δικαστική απόφαση, δέσμευση έκδοσης απόφασης κατανομής των υπό πρόσληψη υπαλλήλων σε θέσεις του φορέα, ο οποίος μετείχε ως διάδικος στο δικαστικό συμβιβασμό, τότε συντρέχει περίπτωση πλάνης περί τα πράγματα. Τούτο, διότι η Διοίκηση εξέλαβε ότι συντρέχει νόμιμη προϋπόθεση έκδοσης της εν λόγω απόφασης κατανομής ενώ τέτοια προϋπόθεση δεν συνέτρεχε. Η συνδρομή, συνεπώς, πλάνης περί τα πράγματα, κατά τα ανωτέρω, καθιστά την οικεία απόφαση κατανομής παράνομη και παρέχει στη Διοίκηση ευχέρεια ανάκλησής της.

11. Στις περιπτώσεις που θέτει υπόψη μας η υπηρεσία που υποβάλλει το ερώτημα, έχουν εκδοθεί, κατά την παράγραφο 5 του άρθρου 11 του ν. 3833/2010, τρεις αποφάσεις κατανομής ισάριθμων προσληπτέων υπαλλήλων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου σε φορέα της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 (Δημοτική Επιχείρηση Ύδρευσης Αποχέτευσης), οι οποίες βασίστηκαν

όχι σε αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις, σε συμμόρφωση προς τις οποίες προέκυπτε υποχρέωση πρόσληψης, αλλά σε δύο πρακτικά δικαστικού συμβιβασμού, τα οποία έχουν κηρυχθεί εκτελεστά από το Μονομελές Πρωτοδικείο Νάξου. Υπό τα δεδομένα αυτά, και ενόψει των όσων γίνονται ανωτέρω ερμηνευτικώς δεκτά, στη διδόμενη περίπτωση μη νομίμως εκδόθηκαν οι προαναφερόμενες αποφάσεις κατανομής, επειδή εν προκειμένω ο δικαστικός συμβιβασμός δεν μπορεί να εξομοιωθεί με αμετάκλητη δικαστική απόφαση, όπως πεπλανημένα εξέλαβε η Διοίκηση και ως εκ τούτου αυτή έχει ευχέρεια να προβεί στην ανάκλησή τους. Τούτο, βεβαίως ανεξαρτήτως του αν εν προκειμένω ο ως άνω δικαστικός συμβιβασμός έχει καταρτισθεί νομίμως ή όχι, ζήτημα για το οποίο η υπηρεσία που υποβάλλει το ερώτημα δεν διατυπώνει νομικό προβληματισμό.

Απάντηση

12. Κατ' ακολουθία των προεκτεθέντων, στο υποβληθέν ερώτημα αρμόζει, κατά την ομόφωνη γνώμη του Τμήματος, η απάντηση ότι η Διοίκηση έχει ευχέρεια να προβεί σε ανάκληση των υπόψη αποφάσεων κατανομής εντός ευλόγου χρόνου, ο οποίος δεν μπορεί να είναι μικρότερος της πενταετίας.

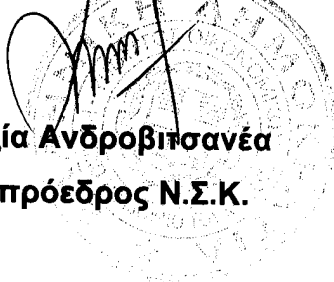
Θεωρήθηκε

Αθήνα, 20-6-2016

Η Πρόεδρος του Τμήματος

Μεταξία Ανδροβιτσανέα

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Ο Εισηγητής

Γεώργιος Γρυλωνάκης

Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.